

KRAJSKÁ SOUTĚŽNÍ PŘEHLÍDKA

venkovských divadelních souborů

1990

LIBICE NAD CIDLINOU

XXII.

Krajská soutěžní přehlídka

venkovských divadelních souborů

LIBICE NAD CIDLINOU

Pořadatelé:

Český výbor SDR

Středočeské krajské kulturní středisko

Krajský výbor SČDO

Odbor kultury ONV Nymburk

Okresní výbor SDR Nymburk

OKS Nymburk

MNV Libice nad Cidlinou

SKZ Libice nad Cidlinou

PROGRAM :

KULTURNÍ DŮM LIBICE NAD CIDLINOU

Středa 18. dubna 1990 — 20.00 hodin

John Patrick

RAJČATŮM SE LETOS NEDAŘÍ

Hraje divadelní soubor Městského kulturního
střediska Řevnice

Čtvrtek 19. dubna 1990 — 20.00 hodin

Jan Drda

HRÁTKY S ČERTEM

Hraje divadelní soubor KZ MNV Dolní Kralovice

Pátek 20. dubna 1990 — 20.00 hodin

Zoran Božovič

DIAMANTOVÝ NÁHRDELNÍK

Hraje divadelní soubor JZD Bystřice u Benešova

Sobota 21. dubna 1990 — 20.00 hodin

K. Hašler — F. F. Šamberk

PODSKALÁK

Hraje divadelní soubor K. J. Erbena SKP Žebrák

Po hodnocení posledního představení odbornou
porotou se uskuteční slavnostní zakončení přehlíd-
ky s vyhlášením výsledků.

Slavnostního zakončení se mohou zúčastnit i zá-
jemci z řad publika

Divadelní soubor Městského kulturního střediska
Řevnice
18. dubna 1990 ve 20.00 hodin

Kulturní dům Libice nad Cidlinou

John Patrick

Rajčatům se letos nedaří

Režie: Miloslav Šmejkal

Kostýmy: Dagmar Renertová

Techn. výtvarná spolupráce: Marie Křivánková, Jiří
Vitouš, Tomáš Král

Hrají:

Myra Marlowová

Tom Lamont

Cora Gumpová

Reba Harperová

Piney

Willa Mac Wilcoxová

Šerif

Růžena Šmejkalová

Petr Říha

Martina Hejdová

Alena Říhová

Jiří Vitouš

Vlasta Ondřejovská

Vladimír Křivánek

Slovo o hře

Rajčatům se letos nedaří je komedie současného amerického dramatika Johna Patricka, nar. 17. 5. 1907.

V Československu byla uvedena celá řada jeho her. Autor je nositelem Pulitzerovy ceny a ceny kritiky New Yorku.

Hru „Rajčatům se letos nedaří“ hrálo u nás několik profesionálních souborů. Naposledy Státní divadlo Zdeňka Nejedlého v Opavě (premiéra 15. 10. 1989).

Slovo o souboru

Soubor MěKS Řevnice — bývalá Jednota divadelních ochotníků — je letošního roku pětadesátiletý — hraje od roku 1925 v podstatě nepřetržitě, kromě dvou válečných let, kdy měl činnost zakázanou.

Složení souboru je tradiční — starší, mladší, děti. Hraje se na jevišti Lesního divadla, tedy jen v letní sezóně, protože v Řevnicích není divadelní sál.

Přírodní prostředí a rozlehlost jeviště i hlediště určuje z větší míry repertoár — prostředí nepřeje komornějšímu hraní.

V posledních létech se soubor poněkud zmenšil, co do počtu účinkujících. Výběr repertoáru je tedy omezován i touto skutečností. I tak ovšem uvádí soubor hry s větším počtem účinkujících — nábor je pracný, ale je vždy naděje, že z příležitostného se stane stálý „aktér“. Letní sezónu zahajuje soubor premiérou klasické hry — obvykle české (i když ne vždy), kterou reprizuje ještě pětkrát o dvou víkendech. „Prázdninová“ hra je lehčího žánru, s menším počtem účinkujících (prázdniny), se kterou soubor hostuje mimo Řevnice a s ní se zúčastňuje přehlídek. Malé jevištěátko v ještě menším sálečku Kult. střediska v Řevnicích má soubor občas k dispozici mimo letní sezónu. Tam uvádí občasné — příležitostné — malé pořady (vánoce, výročí apod.).

19. dubna 1990 ve 20.00 hodin

Kulturní dům Libice nad Cidlinou

Jan Drda

Hrátky s čertem

Režie: Gustav Bečvář

Dramaturgická spolupráce: Jarmila Černíková

Scéna: Jiří Hamáček

Masky: Miroslava Holbová

Kostýmy: Růžena Vlková

Osvětlení: Marie Sechovcová

Technická spolupráce: ing. Jiří Marušák, František

Macho, Josef Zubec

Inspice Miloš Mendl

Text sleduje: Věra Zemínová

Hrají:

Martin Kabát, vysloužilec

Milan Zelenka

Sarka - Farka, loupežník

Ladislav Kamarýt

Otec Školastykus, poustevník

Bohumil Bečvář

Lucius, mladý čert na zkušené

Miloš Píňa

Dišperanda, královská princezna

Jana Malinová

Káča, její služebná

Věra Zelenková

Solfernus, pekelný rádce

Bohumil Bušek

Belial, pekelný rádce

Richard Uher

Belzebub, kníže pekelné

Václav Chytrý

Omnimor

Miroslav Káda

Karborund venkovští čerti

Miloš Vozáb

Teofil, andělský posel

Jitka Kamarýtová

Hubert, královský lovčí

Josef Kamarýt

Slovo o hře

Martin Kabát, vojenský vysloužilce, neměl v pohádce J. Drdy „Hrátky s čertem“ lehký úkol. Nejen jako člověk spravedlivý dokázat, jak to v pohádkách bývá, že dobro vítězí nad zlem, ale v podtextu autora postihnout smysl doby, ve které pohádka vznikla, totiž léta 42-43.

Domníváme se, že hra tolikrát již uváděná na amatérských i profesionálních scénách zůstává stále zajímavou předlohou zejména pro ochotníky. Jedinečnost Drdovy mluvy, pohádková pestrost jednotlivých postav v uceleném poutavém zpracování jsou důvody, pro které naše úvahy — co v další sezóně — „Hrátky“ vyhrály.

Slovo o souboru

25 - 30 členů souboru stále čítá naše členská základna lidí, ochotných a schopných věnovat se amatérskému divadlu.

Činnost amatérských divadelníků v naší obci ve svém téměř stoletém trvání přečkala doby radostné i zlé.

Neměnným cílem našeho dalšího snažení jsou výsledky dobré úrovně a věříme, že společným úsilím v nových poměrech budou vytvořeny lepší podmínky pro naši další práci.

20. dubna 1990 ve 20.00 hodin

Kulturní dům Libice nad Cidlinou

Zoran Božovič

Diamantový náhrdelník

Režie a návrh scény: Ludvík Němec ml.

Světla a jevištní technika: Karel Křivánek

Výběr hudby a zvuk: Miroslav Matoušek

Spolupráce: Pavel Kašpar, František Dušek

Hrají:

Dana, majitelka náhrdelníku	Marie Hrušková
Anna, její dcera	Marie Neradová
Miloš, její zeť	Petr Konvalinka
Táňa, její vnučka	Linda Rollová
	Jitka Veselá
Stáza, pomocnice v domácnosti	Slávka Rýdlová
Nikola, Milošův otec	Ludvík Němec st.
Inspektorka	Martina Konvalinková

Slovo o hře

Detektivní literatura, druh zábavné literatury, jejímž tématem je postupné odhalování nějaké záhady, především zločinu, jeho motivace a jeho neznámého původce v napínavém příběhu.

Vyvinula se ze starších forem fantastických a kriminálních románů v druhé pol. 19. stol. v Anglii. Její vznik podepřela Poeova a Stevensonova tvorba. Mezi autory detektivní literatury na umělecké úrovni patří Doyle, Chesterton, Christieová, Sayersová, Hammett, Chandler, Gardner, Stuart, Simeon, Stout, de Hartog, u nás např. K. Čapek, Vachek, Fikeř.

Takto nás poučuje Ilustrovaný encyklopedický slovník. Chybí tam jména řady autorů, tu i cizozemských, tzv. renomovaných i těch méně známých, ale o to nám tak nejde. Důležité snad je, že detektivka má mnoho příznivců – ať už v knížce, na plátně, v rozhlase, v televizi nebo na jevišti.

Detektivka je za všech okolností útvar přátelský, někdy i humorný, kde ani vražda by nás neměla bolet, ale přinést zase jenom jistý druh napětí, úleku a další zvědavost, jak to dopadne – i když v 99 procentech víme, že dobře, že zlo bude potrestáno. U detektivky se předem nemá prozrazovat nic, vůbec nic, právě kvůli tomu napětí. My vám však prozradíme alespoň jednu věc: vrahem tentokrát opravdu není zahradník.

Slovo o souboru

Podle dokladů se v Bystřici hraje divadlo od roku 1874. Střídaly se roky úspěšné s léty hubenějšími, střídali se zřizovatelé – nyní jsme souborem JZD Spojeného klubu pracujících při MNV.

Snažíme se, aby každá inscenace byla srozumitelná nejširšímu okruhu diváků, protože jen tak plní soubor své základní poslání. A jak už to bývá – někdy to vyjde a někdy i sebevětší snaha pohoří. Je veliká fuška sloužit divákům, a přitom se nepodbízet, ale také je neodrazovat. Nemenší zodpovědnost je i v samotném souboru – totiž vychovávat mladé členy, učit je svědomitostí a skromností, očkovat je amatérskou posedlostí, dokázat jim, že večery strávené na zkouškách nejsou promarněným časem.

Amatérské divadlo si v sobě nese totiž krásný dvojsmysl, že nepůsobí jen na diváky, ale také směrem dovnitř souboru, přináší herci v každé roli ještě nový život, učí ho pohledu na kulturu také z jiné strany a dává mu bohatší citový rozhled.

Kéž nám to ještě dlouho vydrží...

21. dubna 1990 ve 20.00 hodin

Kulturní dům Libice nad Cidlinou

K. Hašler — F. F. Šamberk

Podskalák

Režie, scéna a úprava: František Lorenc

**Hudební doprovod: Alena Spilková - klavír,
František Procházka, - 1. housle, Pavel Procházka
2. housle**

**Technická spolupráce, světla: Josef Brož,
ing. Josef Spilka, Josef Jernek, Jindřich Stehlík**

**Text sledují a inspicie: Marie Petříčková, Libuše
Zachová st.**

Hrají, zpívají a tančí:

**Pán ze Sommerfeldů,
bankéř a baron**

MUDr. Jan Adamec

Václav Dvořák, mladý vorař

Jan Landa

Saturnin Brambor, zedník

František Lorenc

Aurelie, jeho žena

Libuše Váňová

Boženka, jejich dcera

Renáta Nováková

**Frkoslav Angrešt,
vulgó doktor**

MUDr. Jan Adamec

Veverka, starý Podskalák

Oldřich Bašata

Pepička, jeho dcera

Zuzana Ježková

**František Havelský,
Podskalák**

Jaroslav Kadeřábek

Štěpán Řehoř, vorař

Jindřich Stehlík

Benjamin Benda, vorař

Antonín Holeček

Sluha u Sommerfeldů

Otakár Braun

**Sousedé, Vltavani, Podskaláci Libuše Zachová ml.,
Martina Špačková, Josef Holub,
Ivana Špotová, Barunka Hněvkovská,
Otakár Braun**

Slovo o hře

K. Hašler (1879 — 1941)

Nejvýraznější reprezentant šantánové a kabaretní písně. Herec (m. j. i v Národním divadle), zpěvák, skladatel, režisér, ředitel kabaretních podniků a po roce 1918 i jako nakladatel a filmový libretista. Založil svou popularitu osobitými Staropražskými písničkami. Z několika set písní a popěveků vstoupila jejich část do trvalého hudebního podvědomí širokých lidových vrstev. Například Po starých zámeckých schodech, Na císařské louce, Bílý kvíteček, Pětatřicátníci, Copak je to za vojáka a další včetně nejpobornější skladby Ta naše písnička česká, která zazněla už v roce 1932 ve filmu Písničkář. Na počátku okupace naší země fašistickým Německem sehrály Hašlerovy písně významnou politickou úlohu, podpořenou jeho odvážným vystupováním, za něž zaplatil tragickou smrtí v koncentračním táboře.

F. F. Šamberk (1838 — 1904)

Patří k mála umělcům, jejichž sláva snadno a rychle rozkvetla. Ze sporých začátků svého ochotničení se brzy vypracoval na dokonalého a oblíbeného představitele milovníckých, komických a veseloherních postav. Tento podivuhodný umělec scény i života, bohém i podivín v jedné osobě, který dobře rozuměl všem hodům a rozkoším pozemským, hazardér, ironik, ale i rozmarný a zábavný společník a citlivý člověk — samotář, byl ve své době i úspěšným dramatikem. Jeho bujně frašky a komedie navazují v lecčems na hry Tylovy a Klicperovy. Nejznámější hry — Blázinec v I. poschodí, Jedenácté přikázání, Podskalák, J. K. Tyl, K. H. Borovský, Palackého třída 27, Rodinná vojna a dalších dvanáct.

V roce 1901, tři roky před svou smrtí, se tento velký herec a dramatik rozloučil po více než sedmačtyřicetileté herecké činnosti s jevištěm Národního divadla.

Slovo o souboru

Divadelní soubor K. J. Erbena — založený roku 1812 — první hra uvedena v roce 1750 — řádný člen SČDO — nositel Ceny Antonína Zápotockého.

Soubor oslavuje v letošním roce již 178. výročí založení. Uvedl za tu dobu více jak tisíc divadelních her a pochopitelně o mnoho více divadelních představení. Byl vyznamenán nejvyšším odborovým vyznamenáním za dlouholeté a příkladné rozvíjení

amatérského divadla. Město Žebrák je místem a soubor spolupořadatelem krajských divadelních přehlídek české a světové klasiky, které vstoupily do podvědomí ochotnické veřejnosti i veřejnosti divácké pod názvem Erbenův Žebrák. Mimo těchto přehlídek byl Žebrák místem Festivalů stoletých a starších divadelních souborů z celé republiky a konečně od roku 1989 i místem konání krajské soutěžní přehlídky venkovských souborů s výběrem na národní přehlídku ve Vysokém n. Jiz. Soubor se snaží o střídání repertoáru, o pobavení všech vrstev divácké veřejnosti a v hojné míře využívá i mimořádnou schopnost pro uvádění her s hudbou a se zpěvy. Soubor se zúčastnil již řady divadelních přehlídek. Mimo pravidelné účasti na Erbenově Žebráku i soutěžních přehlídek v Nymburce, Rakovníku, Libici n. C., na přehlídkách hudebních divadel v Lysé n. L., na přehlídce angažovaných her v Bakově n. Jiz., na přehlídce Přátelství ve Volyni a na dalších.